

„Bog nadilazi sva naša očekivanja
i stalno nas iznenađuje svojom
velikodušnošću. On daje da naši
napori urode plodom koji izmiče
svakoj ljudskoj kalkulaciji.“

(papa Franjo)

KONFERENCIJA VIŠIH REDOVNIČKIH POGLAVARA I POGLAVARICA
BOSNE I HERCEGOVINE

POVJERENSTVO ZA PASTORAL ZVANJA

„Bog nadilazi sva naša očekivanja
i stalno nas iznenađuje svojom
velikodušnošću. On daje da naši
napori urode plodom koji izmiče
svakoj ljudskoj kalkulaciji.“

(papa Franjo)

Materijal za pripremu i slavlje Dana molitve za duhovna zvanja

Sarajevo, 2017.

Uvodna riječ

Svako duhovno zvanje je nezasluženi Božji dar. Bog je onaj koji poziva i izabire radnike za svoj vinograd. "Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas" (Iv 15,16), govorio je Isus apostolima. Bog sigurno želi da njegova Crkva ima dovoljan broj duhovnih zvanja. Ali Bog želi i našu suradnju, našu brigu i naše nastojanje a iznad svega našu molitvu.

U okviru Četvrte vazmene nedjelje - Nedjelje Dobrog Pastira cijela Katolička Crkva slavi svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Sigurno nam odmah odzvanjaju riječi koje je Isus, Dobri Pastir, jednom prilikom rekao: "Žetva je velika, a radnika malo. Molite gospodara žetve da pošalje radnika u žetvu svoju." Moliti za zvanja znači zaputiti se putem traženja, promicanja i poticanja zvanja.

Mi koji smo već u nekom duhovnom zvanju moramo biti svjesni da odaziv novih kandidata u duhovna zvanja i njihova ustrajnost često ovisi i o nama. Trebamo im biti primjer i poticaj svojim radosnim životom u redovništvu i svećeništvu te ih svojom molitvom i žrtvom pratiti na putu ostvarenja duhovnoga poziva.

Zato je i ova brošura jedan mali dragocjeni doprinos tome. Neka bude na blagoslov svima koji se budu njome služili u životu i radu. Ostanimo vjerni poslanju i karizmi svojih Utemeljitelja i po služenju mladima koji traže svoj poziv!

s. Lidija Kalfić, FDC

Poruka pape Franje za 54. svjetski dan molitve za duhovna zvanja

U misiji pod vodstvom Duha

Draga braćo i sestre,

u proteklih nekoliko godina, promatrali smo dva aspekta kršćanskog poziva: poziv na »izlazak iz nas samih« da bismo oslušivali Gospodinov glas te važnost crkvene zajednice kao povlaštenog mjesta gdje se Božji poziv rađa, jača i izražava.

Sada, u prigodi 54. Svjetskog dana molitve za duhovna zvanja, želio bih se zadržati na misionarskoj dimenziji našeg kršćanskog poziva. Oni koji su dopustili da ih Božji glas privuče i odlučili slijediti Isusa vrlo brzo otkrivaju u sebi nezatomljivu želju da nose blagovijest svojoj braći i sestrama kroz evangelizaciju i služenje u ljubavi. Svi su kršćani pozvani biti misionari evanđelja! Kao učenici, naime, ne primamo dar Božje ljubavi za svoju osobnu utjehu, niti smo pozvani gurati u prvi plan same sebe ili brinuti o interesima nekog poduzeća. Mi smo jednostavno muškarci i žene koje je radost Božje ljubavi dotakla i preobrazila i koji ne mogu takvo iskustvo zadržati samo za sebe: »Radost evanđelja koja ispunjava život zajednice učenikâ je misijska radost« (Apost. pob. Evangelii gaudium, 21).

Misijska zadaća, međutim, nije nešto što se pridodaje kršćanskom životu poput nekog ukrasa, već je, naprotiv, bitni sastavni dio same vjere. Odnos s Gospodinom podrazumijeva da smo poslani u svijet kao proroci njegove riječi i svjedoci njegove ljubavi.

Premda smo svjesni mnogih svojih slabosti i možemo se katkad osjećati obeshrabrenima, moramo s povjerenjem podići glavu k Bogu. Moramo prevladati osjećaj vlastite nedostatnosti i ne podleći pesimizmu, koji nas pretvara u pasivne promatrače dosadnog i jednoličnog života. Nema mjesta strahu! Sâm Bog dolazi očistiti naše »nečiste usne« i osposobiti nas za poslanje: »'krivica ti je skinuta i grijeh oprošten'. Tad čuh glas Gospodnji: 'Koga da pošaljem? I tko će nam poći?' Ja rekoh: 'Evo me, mene pošalji!'« (Iz 6, 6-8).

Svi učenici misionari osjećaju u srcu taj Božji glas koji ih poziva da, poput Isusa, »prolaze« svijetom »čineći dobro i ozdravljajući sve« (usp. Dj 10, 38). Već sam spomenuo da je, po svom krštenju, svaki kršćanin »kristonosac«, to jest onaj koji nosi Krista svojoj braći i sestrama (usp. Kateheza, 30. siječnja 2016.). To posebno vrijedi za one koji su pozvani na život posebnog posvećenja i svećenike koji su velikodušno odgovorili: »Evo me, Gospodine, mene pošalji!«. S obnovljenim misionarskim zanosom, svećenici su pozvani izaći izvan svete ograde hrama, da omoguće Božjoj nježnoj ljubavi da se izlije na dobrobit čovječanstva (usp. Homilija na Misi posvete ulja, 24. ožujka 2016.). Crkva treba takve svećenike: vedre i sigurne da su otkrili istinsku blago, nošene silnom željom da pođu s radošću sve upoznavati s njim (usp. Mt 13, 44).

Javlja se, dakako, mnoga pitanja kad je riječ o kršćanskoj misiji: što znači biti misionar evanđelja? Tko nam daje snagu i hrabrost da naviještamo? Kojom se evanđeoskom logikom nadahnjuje misija? Na ta pitanja možemo odgovoriti promatrajući tri prizora iz Evanđelja: početak Isusova poslanja u nazaretskoj sinagogi (usp. Lk 4, 16-30); njegovo putovanje, nakon uskrsnuća, u društvu učenika iz Emausa (usp. Lk 24, 13-35) i, konačno, prispodoba o sijaču i sjemenu (Mt 4, 26-27).

Isus je pomazan Duhom i poslan. Biti učenik misionar znači aktivno sudjelovati u Kristovu poslanju, koje sam Isus opisuje u nazaretskoj sinagogi: »Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene proglasiti godinu milosti Gospodnje« (Lk 4, 18-19). To je ujedno naše poslanje: biti pomazani Duhom i poći našoj braći i sestrama naviještati Riječ i biti za njih sredstvo spasenja.

Isus je uz nas na našem putu. Pred pitanjima koja naviru iz ljudskog srca i izazovima pred koje nas stavlja život, može nas obuzeti osjećaj izgubljenosti, nedoraslosti zadaći ili beznađa. Kršćanska se misija može činiti kao čista neostvariva utopija ili barem nešto što nadilazi naše snage. Međutim, promatranje Uskrslog Isusa dok hoda uz učenike iz Emausa (usp. Lk 24, 13-15) može nam uliti novo pouzdanje. U tom evanđeoskom prizoru, imamo pravu i istinsku »liturgiju na ulici«, koja prethodi liturgiji riječi i lomljenja kruha. Vidimo da je, na svakom koraku koji učinimo, Isus uz nas! Dvojica učenika, shrvani sablaznošću križa, vraćaju se kući kao oni koji su pretrpjeli poraz. Njihova srca su slomljena, njihove nade potonule a njihovi snovi razbijeni. Radost evanđelja je zamijenila

tuga. Što Isus čini? Ne osuđuje ih već im se pridružuje na njihovu putu i namjesto da podiže zid, on otvara novi prostor. Postupno preobražava njihovu obeshrabrenost, daje da im srce usplamti i otvara njihove oči, naviještajući Riječ i lomeći kruh. Na isti način, kršćanin ne nosi sâm teret misije, već je svjestan da, i usred napora i nerazumijevanja, »Isus kroči s njim, govori s njim, diše s njim, radi s njim. Osjeća Isusa živog uza se usred misionarske zauzetosti« (Apost. pob. Evangelii gaudium, 266).

Isus čini da sjeme raste. Na kraju, važno je iz Evanđelja naučiti kako naviještati. Nerijetko, čak i s najboljim namjerama, možemo podleći stanovitoj pomami za moći, prozelitizmom ili netolerantnim fanatizmom. Evanđelje nas, naprotiv, poziva da odbacimo idolopoklonstvo moći i uspjeha, pretjeranu brigu za strukture i neku vrstu tjeskobe koja ima više veze s duhom osvajanja no služenja. Sjeme Kraljevstva, premda maleno, nevidljivo i katkad beznačajno, tiho i dalje raste, zahvaljujući Božjem neumornom djelovanju. »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako« (Mk 4, 26-27). To je naš prvi razlog povjerenja: Bog nadilazi sva naša očekivanja i stalno nas iznenađuje svojom velikodušnošću. On daje da naši napori urode plodom koji izmiče svakoj ljudskoj kalkulaciji.

S ovim evanđeoskim povjerenjem, postajemo otvoreni za tiho djelovanja Duha, koji je temelj poslanja. Nema niti će ikada moći biti pastoralna zvanja ili kršćanske misije bez revne i kontemplativne molitve. U tome smislu, kršćanski se život treba hraniti slušanjem Božje riječi i, iznad svega, njegovanjem osobnog odnosa s Gospodinom u euharistijskom klanjanju, tom povlaštenom »mjestu« za naš susret s Bogom.

Želim od srca potaknuti to prisno prijateljstvo s Gospodinom, prije svega kako bismo od Boga molili nova zvanja za svećeništvo i Bogu posvećeni život. Božji narod trebaju voditi pastiri koji ulažu svoje živote u službi evanđelja. Stoga pozivam župne zajednice, udruge i brojne molitvene skupine koje su prisutne u Crkvi da se othrvaju napasti malodušnosti i nastave moliti da Gospodin pošalje radnike u svoju žetvu i da nam dadne svećenike zaljubljene u evanđelje, koji su kadri iskazati blizinu braći i sestrama i biti živi znakovi Božje milosrdne ljubavi.

Draga braćo i sestre, i danas možemo obnoviti žar navještaja i potaknuti na osobit način mlade da krenu putom nasljedovanja Krista. Unatoč raširenom osjećaju da je vjera umorna ili svedena na puke »dužnosti za obaviti«, naši

mladi žele otkriti trajno aktualnu privlačnost Isusa, iskusiti poticajnost i izazovnost njegovih riječi i djela, i, na kraju, njegovati, zahvaljujući njemu, ideal punine ljudskog života, koji se troši iz ljubavi za druge.

Blažena Djevica Marija, Majka našega Spasitelja, imala je hrabrosti prigriliti taj ideal, stavljajući svoju mladost i svoje oduševljenje u Božje ruke. Neka nam svojim zagovorom izmoli istu otvorenost srca, istu spremnost odgovoriti: »Evo me« na Gospodinov poziv i s istom radošću pohitati na put (usp. Lk 1, 39) da ga naviještamo cijelom svijetu.

*Iz Vatikana, 27. studenoga 2016. godine.
Prva nedjelja došašća.*

Franjo

DOĐITE I VIDITE

Molitva

«Gospodine, ti izlijevaš Duha!
Iz tvog Srca grgolje potoci žive vode, prelijevanje Duha.
Slava tvog Uskrsnuća izarivanje je Duha Svetog
koji je preplavio čitavu tvoju ljudsku narav,
a slava tvog Uzašašća očituje se u tvojoj moći izlivanja
Duha Svetoga na čitav svemir da od njega sazdaš svoje Kraljevstvo.
Sav plod tvoje otkupiteljske žrtve sadržan je u daru Duha
koji nam donosi oproštenje grijeha
i milost božanskog posinovljenja.
Ispuni nas tim darom da nam saopćiš svu snagu
svoje svetosti i svoje ljubavi.
Neka on prožme dubine našega bića
da nas očisti, produhovi i ražari.
Daj da tvoj Duh utisne u našu dušu tvoju sliku
i da oblikuje naše misli prema tvojima.
Po svom Duhu priopći nam svoju nauku,
te daj da živimo cjelovitost Evanđelja.
Izlij svoga Duha u obilju da nas posve prožme
te nas posve uvede u svoju ljubav.»

Jean Galot

Motivacija

- Da se on pojavi onakav kakav je bio u Galileji i Jeruzalemu prije 20 st. da počne svijetom obilaziti i propovijedati svoju nauku... Kako bi ga svijet primio?

Amerikanci su razaslali stotinama tisuća ljudi i žena, mladih i starijih, iz svih krajeva zemlje, papir na kojemu su stavili pitanje: - **Kad bi ti sutra susreo Krista kako bi ga primio?**

Evo nekoliko odgovora:

Da mi je sresti Krista rekao bi mu da bude sudac i da pokuša pomiriti moje rastavljene roditelje - odgovorio je dečko od 12 godina.

Djevojčica od 14 godina - Šapnula bih Kristu da mojim roditeljima dadne manje novaca, a više ljubavi.

Jedna neizlječiva bolesnica, djevojka od 17 godina napisala je: - Molila bih ga, da učini čudo kako bih prohodala. Ako to ne bi htio učiniti, onda bih ga molila da dadne zdravlja i strpljivosti mojim roditeljima.

Iz zatvora za malodobne prijestupnike, jedan mladić je odgovorio: - Krist me sigurno ne bi poslao psihijatru koji će me proglasiti zločincem od rođenja. On bi postupio kako treba: spalio bi sve filmove koji su uzrok da ja i meni slični dolazimo u ove tamnice.

Najljepše što se uopće na to pitanje dade odgovoriti, napisala je jedna studentica iz Chicaga: Krist je već na svijetu. On je među nama već 20 stoljeća. Zar je potrebno vidjeti ga licem u lice, gledati njegovu kosu i odjeću? U ovom svijetu koji trči za novcima i za novostima, Krist bi ostao tuđinac. Svijet bi ga krivo shvatio...

fra Petar Ljubičić

Pročitati naglas navedeni tekst i prepustiti se nekoliko trenutaka ugođaju i mislima koji se javljaju u vama.

Razmisli i odgovori na ovo isto pitanje: **Kad bi ti sutra susreo Krista kako bi ga primio?**

Isus ne stanuje samo u nutrini našega srca, niti samo u crkvi, niti samo u sakramentu hostije, niti u radosnim vremenima naše pobožnosti i obreda. On i danas živi u svojoj riječi, u evanđelju, u proročkim pozivima današnjih preteča i njegovih učenika. On želi boraviti u našim kućama i stanovima, hodati našim ulicama i trgovima, razgovarati po našim poduzećima i školama. On dolazi svugdje gdje smo mi. On nenametljivo stoji u našoj blizini, među nama je, očekuje da se ne vrtimo oko sebe, nego da krenemo za njim. Poziva nas otkriti da smo svi pozvani u svome životu biti Kristovi učenici. Poziva nas shvatiti da i za nas danas vrijedi Isusov poziv i poslanje u današnjem svijetu.

Prvi učenici

³⁵ U ono vrijeme stajao je Ivan s dvojicom svojih učenika. ³⁶ Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: "Evo Jaganjca Božjega!" ³⁷ Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. ³⁸ Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: "Što tražite?" Oni mu rekoše: "Rabbi" - što znači: "Učitelju - gdje stanuješ?" ³⁹ Reče im: "Dođite i vidjet ćete." Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. ⁴⁰ Jedan od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat Šimuna Petra. ⁴¹ On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: "Našli smo Mesiju!" - što znači "Krist - Pomazanik". ⁴² Dovede ga Isusu, a Isus ga pogleda i reče: "Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!" - što znači "Petar - Stijena". ⁴³ Sutradan naumi Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i reče mu: "Pođi za mnom!" ⁴⁴ Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijina i Petrova. ⁴⁵ Filip nađe Natanaela i javi mu: "Našli smo onoga o kome je pisao Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta." ⁴⁶ Reče mu Natanael: "Iz Nazareta da može biti što dobro?" Kaže mu Filip: "Dođi i vidi." ⁴⁷ Kad Isus ugleda gdje Natanael dolazi k njemu, reče za njega: "Evo istinitog Izraelca u kojem nema prijevare!" ⁴⁸ Kaže mu Natanael: "Odakle me poznaješ?" Odgovori mu Isus: "Vidjeh te prije negoli te Filip pozva, dok si bio pod smokvom." ⁴⁹ Nato će mu Natanael: "Učitelju, ti si Sin Božji! Ti kralj si Izraelov!" ⁵⁰ Odgovori mu Isus: "Stoga što ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ. I više ćeš od toga vidjeti!"

⁵¹ Nadoda: "Zaista, zaista, kažem vam: gledat ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega.

Dodite i vidjet ćete

U ovom evanđelju spominju se različita imena. Ivan Krstitelj sa svojim učenicima, tj. sa svojom školom susreće Isusa i predstavlja ga svojim učenicima. Kaže im: „Evo Jaganjca Božjega!“ Dobro su nam poznate te riječi koje su ušle u misu i koje se izgovaraju prije blagovanja Kristova Tijela.

Što im je Krstitelj htio kazati? - Nije on svoje učenike ljubomorno čuvao za sebe, nego im je želio reći: Dosad ste bili mojoj školi, učili ste od mene, ali više vas ne želim zadržavati. Nisam ja prorok, nisam ja Mesija! Ovome koji stoji pred vama – Isusu - ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući. Odsad idite u njegovu školu! Kod njega ćete puno više naučiti. On je Mesija, on je Spasitelj, Osloboditelj! On može sve! On je Jaganjac Božji koji oduzima grijehe svijeta!

Ovo povlačenje Ivana Krstitelja iz javnosti i njegovo ukazivanje na Isusa označuje početak Isusova javnog djelovanja. Nakon 30 godina tihog, evanđelje kaže, skrovitog života, Isus počinje javno djelovati: okuplja prve učenike, osniva svoju školu.

Prvo pitanje u Ivanovu evanđelju, koje Isus postavlja dvojici Ivanovih učenika, jest: „Što tražite?“, a oni će mu: „Učitelju, gdje stanuješ?“ Na jednostavno pitanje Isus još jednostavnije odgovara: „Dođite i vidite!“ gdje stanujem i kako živim. Pošli su s njim, piše evanđelist, i ostali su kod njega cijeli taj dan. O čemu su razgovarali, ne znamo. Što su doživjeli, ni to nam nije zapisano, ali znamo da su odlučili ostati s njim cijeli život. Bio je dovoljan samo jedan dan proveden s Isusom pa da se ostane s njim čitav život. To ih je držalo i onda kad je za Isusa trebalo posvjedočiti vlastitom krvlju.

Očito, našli su onoga koji im ispunja srce! Ne ostaju na tome da su samo oni pozvani, nego Andrija odmah trči i zove brata Šimuna. Kaže mu: „Našli smo Mesiju!“ To je u prvome redu izraz oduševljenja onim što su toga dana doživjeli, ali istovremeno to je poruka i poziv drugima za sva vremena. Zato ova dvojica zovu i druge da im se priključe. Sadržaj tih dviju riječi „dođite i vidite!“ isti je kao i Isusov poziv, koji će kasnije uputiti mnogima, da ostave sve i da njega slijede. A slijediti Isusa značilo je biti spreman dijeliti njegovu sudbinu: slušati i prihvaćati njegovo učenje kao i spremnost nastaviti njegovo poslanje.

„Što tražite?“ ili što želite, koga tražite? Svi se mi možemo naći u ovom pitanju; Što tražim? Što želim? Koji mi je cilj i plan u životu? - Jasno je, svi tražimo sreću, svi želimo uspjeti u životu, snaći se na zemlji; svi se želimo osjećati sigurnima i prihvaćenima. Čovjek je, zapravo, tragalac za smislom, za svrhom svoga života. Zato čovjek uvijek traži, stalno ispituje, pokušava naći prave odgovore.

Čovjek duboko osjeća da njegov život mora imati veći smisao od svega ovoga što prolazi. Uvijek je premalo ako se zadovoljimo samo zemaljskim željama. Ne može se u prolaznome ostvariti smisao, jer srce čovječje teži za neprolaznim i vječnim. Sve što čovjek na zemlji može sebi priuštiti, ne može mu podariti osjećaj zadovoljstva i sreće, osjećaj toplog doma i prihvaćenosti ako je duh nesretan, ako je srce nezadovoljno. Sveti Augustin dobro je poznao to stanje: on govori o „nemiru srca.“ Ovaj je čovjek prošao sve, probao je sve zemaljske užitke, ali nije ga to usrećilo ni ispunilo. Kad se obratio na kršćansku vjeru, kad je upoznao Isusa, njemu se stavio na raspolaganje, postao svećenik i kasnije biskup Kartage, Bog mu je ispunio život u neusporedivo većem stupnju od svega zemaljskoga. Sve zemaljske želje su završavale u gorčini i jadu, a Bog ga je uveo u mir, radost i ispunjenost života bez kraja. Takav je Bog! On najviše daje!

Bog govori. Njegov glas zna biti tih i diskretan. On govori srcu, govori na poseban način u časovima važnih životnih odluka. Uvijek govori s ciljem da nam život bude bolji i ispunjeniji. Stoga, posvetimo više pažnje Božjem glasu koji nas želi uvoditi u puniji život, a nakon toga želi nam darovati vječno prebivalište na nebesima.

RAD U SKUPINAMA

I. Za produbljivanje: Svaka skupina ima isti zadatak

Otkriti relacije (odnose) pojedinih likova:

- Ivan Krstitelj - učenici („dvojica“)
- Isus - učenici („dvojica“)
- Andrija - Petar
- Isus - Filip - Natanael

II. Svaka skupina dobiva po jedan zadatak

1. „Što tražite?“ Što je to što mladi traže? (Vi i vaši vršnjaci)

2. Tko je moj učitelj i gdje stanuje?

1. Ti si Ivana, Marija, Marko, ... Ti si sredstvo u mojim rukama!!!

2. Tko je moj učitelj i gdje stanuje?

1. „Našli smo Mesiju!“ kome i kako priopćiti iskustvo Boga?

2. Tko je moj učitelj i gdje stanuje?

1. Iz Sarajeva, (Mostara, Livna, Zenice ...) da može biti što dobro?

Kako se odnosim prema drugima koji se razlikuju od mene/nas po sposobnostima, izgledu, bogatstvu, izlascima, ...? Kakve su naše predrasude prema drugima?

2. Tko je moj učitelj i gdje stanuje?

1. „Stoga što ti rekoh: 'Vidjeh te pod smokvom, vjeruješ ...'“

Na što se oslanja moja vjera; na vidne ili ne vidne stvarnosti?

2. Tko je moj učitelj i gdje stanuje?

Gospodin i danas govori riječ kako bi pokrenuo u meni želju da Ga slijedim, da Ga radosno slijedim. Gospodin izgovara riječ kako bi u meni učinio obrat, obraćenje, kako bi me pokrenuo na djelotvornu ljubav. Gospodin govori riječ kao bi u meni pobudio želju za Njim, želju za meni nedostiživim, nikada dokraja ispunjenu a uvijek punu u svom bitku – da moja želja vječito živi kao želja. Gospodin govori riječ kako bih se pokrenuo na neprekidno hodočašće za Njim.

Molitveni završetak

Učitelju, gdje stanuješ? Gdje si našao mjesto da otpočineš, da se sakriješ, da boraviš? Smijem li k tebi, smijem li u prostore tvoga mira, tvoje samoće i sigurnosti? Smijem li onamo gdje ti boraviš u molitvi gdje si u dubokom sjedinjenju s Ocem?

Učitelju, možeš li me povesti na ona mjesta gdje ćemo biti sami, ti i ja? Možeš li mi darovati svoje povjerenje, primiti me kao jednog od svoga prijatelja?

Učitelju, povedi me k sebi, u svoj stan kao što si to učinio prvim učenicima koji su puni želje i znatiželje krenuli za tobom. Osvrni se i na mene. Okreni se da me vidiš. Želim ići za tobom.

Pripazi na mene. Ne smijem tako brzo, jer moj je korak sporiji, moj je hod laganiji. Ne mogu tako brzo do cilja. Pokaži mi svoj dom. Učitelju, primi me k sebi.

s. Slavica Barbarić

EUHARISTIJSKO KLANJANJE

Uvod: Svet, svet, svet...

Izlaganje Presvetog....

Uvod:

Tu si ispred mene, Gospodine, Gospodaru moj, u povjetarcu koji osvježava srce i dušu u grmu koji ne izgara, u euharistiji kojom nas hraniš.

Tvoja me prisutnost ispunja. Hvala Ti

Ja šutim...puštam da ispuniš svaku moju prazninu, da me hrabriš da me jačaš, da me vodiš.

Šutnja

Klanjam Ti se izvore života, klanjam Ti se Presveto Trojstvo.

U Tvojoj prisutnosti skidam svoju obuću, jer tlo na kojem stojim...sveto je. Zadivljena sam, o moj Gospodine jer, bacio si oko svoje na mene...nedostojnu....i na mnoge koji se poput mene odazvaše na poziv: "Dođi, slijedi me!"

Nisam dostojna, ali Ti me činiš dostojnom.

Slaba sam, ali Ti me jačaš.

Grešna sam, ali Ti me opravdavaš.

Umorna sam, ali Ti me krijepiš.

Gubim se, no Ti me pronalaziš, radostan pozivaš da se s Tobom raduju.

Hvala Ti, u zajedništvu s Tobom nalazim svoj mir, svoju radost, svoje veselje...

Slavim Te, hvalim Te i molim s mnoštvom svećenika, redovnika i redovnica da se vratimo Tebi Izvoru svakoga dobra, Tebi Suncu koje nikada ne zalazi, Tebi Pastiru koji čuva svoje stado, koji traži i pronalazi izgubljeno.

Šutnja

Pjesma: Ti svjetlo svijeta (Tu sam da te slavim)

ili neka druga

Evandjelje: Iv 10, 1-10

Isus nastavi: „Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. A tko na vrata ulazi, pastir je ovaca. Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce svoje zove imenom pa ih izvodi. A kad sve svoje izvede, pred njima ide i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. Za tuđincem, dakako, ne idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju.“ Isus im kaza tu poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati. Stoga im Isus ponovno reče: „Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovacama. Svi koji dođu prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaju. Ja sam vrata. Kroz me tko uđe, spasiće se: i ulaziti će i izlaziti i pašu nalaziti. Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da život imam, u izobilju da ga imaju.“

Šutnja

Meditacija

Pastir, velika je to figura koju nalazimo još u Starom Zavjetu. Čitamo o Bogu Pastiru Izraela koji pase narod svoj, brine se za njega, koji ga hrani, trpezu mu prostire, vodi ga na pašnjake plodne.

Pastir Novoga Zavjeta Krist, vrata je ovacama, brani ih od lopova, daje život za njih. (Usp. Iv. 10, 11)

Lik, Dobrog Pastira tako je rječit danas kao što je bio i za prve kršćane. Oni su izražavali istu vjeru, istu ljubav i istu zahvalnost.

Bili su spremni položiti svoj život za Krista, Dobrog Pastira čiji lik je tako prisutan u katakombama. Upravo su one, katakombe rječito svjedočanstvo ljudskog prava ispovijedati vjeru u Krista i javno ga priznavati.

One ne prestaju biti svjedočanstvo duhovne snage koja teče iz Dobrog Pastira. On je bio moćniji od drevnog Carstva, a tajna ove snage je istina i ljubav.

On nas poznaje, po imenu i to onako kako poznaje Oca i Otac njega. Kako je divna ta spoznaja. " Ja ih poznajem"....ova istina rađa oslobođenjem te pobuđuje povjerenje.

Iako čovjek često brani pristup svojim tajnama ipak ima neodoljivu " glad i žeđ" za Onim pred kim može i smije otvoriti svoje srce i izreći svoje tajne. Čovjek je osoba koja u isto vrijeme ima potrebu biti tajnovit, biti tajanstven, čuvati tajnu, kriti tajnu ali i očitovati se, izreći se dokazati se. On ima potrebu Nekoga tko mu može pomoći ući u njegov vlastiti misterij.

Upravo se takvim otkriva Gospodin: "Ja ih poznajem One poznaju mene...ja sam vrata...kroza me tko uđe spasit će se: ulazit će i izlaziti, pašu nalaziti. "

To je slika dobrog pastira koji poznaje svoje stado, zauzima se za njega, otvara mu vrata do kraljevstva Božjega, vodi ga na visine čvrste, brine se za njega u materijalnoj i duhovnoj potrebi. Takav pastir bio je i sv. Vinko Paulski, koji je znao pridobiti srca ljudi jer je njegova ljubav bila ukorijenjena u ljubav Dobrog Pastira koji je gorio revnošću za spasenjem svoga stada.

Šutnja

Pjesma: Žitna polja šušte nijema...

Može li Tvoja Crkva, Gospodine bez dobrih pastira u ovo turbolentno vrijeme u kojem mnogi lopovi i razbojnici vrebaju.

Mnogi za tuđincima i zavodnicima hode živeći u iluziji misleći da su potpuno slobodni, ni Bog im ne treba, sami sebe vode.

A Ti, Ti nas zoveš...po imenu nas zoveš. Ti si pastir dobri u Tebi imamo život u izobilju.

Tvoja nas ljubav sili da je prenosimo na druge.

Stoga Te molimo, pozovi radnike u žetvu svoju, obdari Crkvu novim, svetim svećenicima, redovnicima i redovnicama. Podigni u svom Hrvatskom narodu, mladiće i djevojke koji će gorjeti plamom ljubavi za spasenje duša. Koji će biti potpuno Tvoji, ponizni, poslušni, puni povjerenja u Tebe, koji će nastaviti dijeliti onu ljubav koju su od Tebe primili.

Šutnja

Pjesma : Krist na žalu

Gospodine, kada bi se odazvali oni koje pozivaš - Ti bi bio više upoznat, ljudi bi više cijenili Tvoju neizmjernu ljubav i dobrotu.

Gospodine, kada bi bili gorljivi tvoji sljedbenici, mogao bi pomoći djelotvornije, velikodušnije ljudima u tjeskobama, mukama duševnim nevoljama.

Gospodine, kada bi nas bilo više, mogao bi ojačati vjeru, učvrstiti ufanje i usavršiti ljubav.

Gospodine, kada bismo bili svjesni onoga što si nam učinio bili bismo poput Marije Majke tvoje koja je u svome srcu pohranjivala i prebiralala sve te događaje. (Usp. Lk. 2. 19.)

Šutnja

**Kao Marija Te ljubim,
Tvoju bol da dijelim ja.
Kao Marija da Te pratim.
sve do križa Tvojega.
Samo Tebi da se klanjam,
samo Tebi predam sve.
Da Te ljubim srcem cijelim,
kao Marija, Isuse!**

Molitveni zazivi

Bože, tebi koji si naše najveće dobro, upućujemo svoje molitve, pjevajući:

Usliši, usliši, usliši, Bože prošnje naše!

1. Za papu Franju.: *podrži ga snagom i mudrošću Duha Svetoga da vodi tvoju Crkvu u istini vjere te svi budemo plodni dobrim djelima, molimo te.*

2. Za Crkvu, zajednicu krštenika: *da vjerna poslanju koje si joj udijelio svim ljudima navijesti i donese dar spasenja u Kristu, molimo te.*

3. Za one koje pozivaš na svećenički, redovnički život: *da se odvaže hrabro odgovoriti tvome pozivu vjerujući da ćeš im darovati neophodne milosti, molimo te.*

4. Za sve obitelji: *da budu mjesto života, molitve, rasta u ljubavi, vjere i kršćanske odgovornosti za svijet, molimo te.*

5. Za ustrajnost u vjernosti tvojim zapovijedima: *da ih ne odbacujemo kao ono što je nemoguće ispuniti i ono što ograničava sreću, nego ih prihvatimo kao putokaz prema izgradnji kraljevstva ljubavi, molimo te.*

Pjevamo: Oče naš

Gospodine, Bože naš, iz tvoje smo ljubavi stvoreni i po otajstvu krštenja na novi život preporođeni. Molimo te, neka snaga Duha Svetoga siđe na nas da u vjeri i pouzdanju u tebe uvijek budemo svjedoci evanđelja. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Molitva za duhovna zvanja

O Sveta Majko Božja i premila Majko naša,
Ti kraljice apostola, ti pomoćnice kršćana.
Tvojemu se materinskom milosrđu utječemo
Da nam od Boga isprosiš mnogo svetih svećenika, redovnika i redovnica.

Ti sve možeš kod Božanskog Sina svoga,
Našega velikog svećenika,
koji je sama sebe žrtvovao na drvu križa
za otkup i spasenje svijeta
i još se žrtvuje svaki dan na našim oltarima.

Uslišaj molbu naroda svoga,
koji te ljubi i štuje od davnine kao
svoju Kraljicu, Odvjetnicu i Majku.

Zagovaraj nas kod predragoga Srca Isusova,
da nam se smiluje i da nam dade mnogo svetih duhovnih pastira.

Budi u pomoć svim svećenicima, redovnicima i redovnicama,
Blagoslovi ih u svetom radu za spasenje i posvećenje duša naših. Amen

Divnoj dakle.... Blagoslov s Presvetim...Pohvale Božjem imenu... Pjesma po izboru

s. M. Blanka Jeličić

HOMILIJA NA DOBROG PASTIRA

Draga braćo i sestre! Danas, na nedjelju Dobroga pastira, svoje molitve osobito upiremo u dobroga Gospodina da pošalje radnike u žetvu svoju; da se sjeti svoga naroda, da na njega pogleda i podari mu duhovnih zvanja koja će istom narodu svjedočiti Božju ljubav, Božju prisutnost, Božju pažnju i vjernost, i biti slika nebeskoga kraljevstva na ovoj zemlji. Zato se, draga braćo i sestre, pomolimo iskrena srca za duhovna zvanja, za svakog mladog čovjeka u potrazi za smislom, za istinskim ispunjenjem i radošću, da u licu Isusa Krista otkrije smisao svoga postojanja, ispunjenje svojih traženja, radost svoga života. Ove godine imamo dodatnu motivaciju za molitvu. Papa Franjo najavio je Biskupsku sinodu što će se održati u listopadu 2018. G., a na kojoj će u središtu pozornosti biti upravo mladi, njihova vjera i razlučivanje zvanja. U svom pismu mladima, Papa poručuje: Želim vas također podsjetiti na Isusove riječi što ih je jednom uputio učenicima nakon što su ga upitali: „Učitelju, gdje stanuješ?“. On im odgovori: „Dođite i vidite“ (Iv 1, 38-39). Isus je i u vas upro svoj pogled pozivajući vas da mu krenete ususret. Predragi mladi, jeste li se već susreli s tim pogledom? Jeste li čuli taj glas? Jeste li osjetili taj poticaj koji vas zove na put? Siguran sam da, premda se čini kako zaglušujuća buka vlada svijetom, ovaj poziv nastavlja odzvanjati u vašoj duši otvarajući ju punini radosti. To će biti moguće u mjeri u kojoj, također uz pomoć dobrog vodstva, uzmožete krenuti na put razlučivanja kako bi otkrili Božji naum u vašem životu. I onda kada vam je isti život označen nestalnostima i padovima Bog, bogat milosrđem, pruža vam ruku kojom vas podiže.

Uistinu, naš život je svakodnevno označen nestalnostima i padovima. Uslijed tih padova i nestalnosti zastanemo. Križevi i svakovrsna životna razočaranja nas uspore. Mladi čovjek u svome traženju nerijetko se susreće s nerazumijevanjima, neprihvatanjima, nesigurnostima, napuštenostima, (ne)prilikama vremena i svijeta, nesavršenostima svake vrste. Svijet je bučan, i ta buka ponekad je zaglušujuća. Vrijeme je svakoga dana izvor novih ponuda i (ne)prilika, ali one su nerijetko zbunjujuće. A čovjek je pozvan živjeti u jednom konkretnom svijetu i vremenu, gdje otkriva smisao svoga življenja. Svaki mladi čovjek u svom srcu nosi istinsku čežnju za srećom. Kako do nje doći? Kako ju otkriti? Kako ju živjeti? Kako, kada svijet zašuti a vrijeme zbuni? Kako usred ove nesavršenosti i uvjetovanosti otkriti lice nekoga tko me pozvao i želio još od majčine utrobe? Kako iskusiti ljubav nekoga tko me još od trenutka kada nisam ni znao za sebe drži na dlanu svoje ruke, milujući me kao svoje dragocjeno dijete? Kako u praznini svijeta unatoč njegovoj buci i dezorijentaciji vremena unatoč širini njegovih ponuda i (ne)prilika susresti nekoga tko svojom prisutnošću ispunjava moju prazninu dajući smisao momu postojanju?

Papa Franjo znao je reći da smisao naših padova nije u tome da ostanemo ležati, nego da pružimo ruku milosrdnom Bogu koji nas je uvijek spreman podići. Tu Božju zauzetost i brigu za nas pokazuje nam Isus Krist – Dobri pastir – koji je istinsko lice Očevo. Danas, na nedjelju Dobroga pastira, posebno razmatramo o toj Božjoj zauzetosti i brizi koju iskazuje svakomu od nas. Mi ćemo, istina, zbog zastarjelosti i nepopularnosti onoga biti pastir ili ovca, ponekad i zanemariti ovu prekrasnu biblijsku sliku kojom Bog želi prikazati svoj odnos prema svakomu od nas. Zato se danas upitajmo što Sveto pismo podrazumijeva kada Bogu pripisuje ulogu pastira u našim životima.

Bog je po slici pastira u Svetom pismu opisan kao vođa, ali i kao prijatelj. U svojoj jakosti kadar nas je obraniti od vukova koji nas napadaju, a u svojoj osjetljivosti pokazuje da je iznimno obazriv. Ne gleda nas s visoka, nego nas nosi na svojim ramenima; ne priča nam iznad glava, nego bira one riječi koje ćemo mi razumjeti; ne udara nas nemilosrdno, nego nas miluje kao otac svoju dragu i nježnu kćer, kao majka svoga ljubljenoga sina. Upravo po majčinskoj nježnosti i osjetljivosti, te očinskoj hrabrosti i snazi on nad nama vrši svoj autoritet. Takav isti autoritet želio je prenositi i na ljude, pozvane biti pastirima poput njega. Ali, ljudi zakažu. Umjesto stada, počinju pasti sebe. A ovce, očekujući ono na što imaju pravo, ostaju razočarani, pripisujući ponekad i dragom Bogu što treba pripisati ljudima. Zato je Bog preko svojih proroka znao reći da će sam doći i pasti svoje stado! To je učinio po Isusu Kristu – Dobrom pastiru.

Dragi mladi! Neka vam Gospodin Isus, Dobri naš pastir, podari milost da iskusite onu ljubav, nježnost, zauzetost, jakost i hrabrost koju nijedan čovjek nije u stanju iskazati. Neka Isus, Dobri naš pastir, bude onaj komu ćete svoj život povjeriti kako bi vam dao najdublji smisao i svrhu postojanja na zemlji! Papa Franjo će reći: Da bi bili ispunjeni, da bi živjeli obnovljenim životom, postoji jedan odgovor, odgovor koji se ne prodaje, odgovor koji se ne kupuje, odgovor koji nije tek neka stvar, neki objekt, nego osoba – zove se Isus Krist.

Draga braćo i sestre! Potaknuti riječima današnjega evanđelja, shvatimo da Isus nije poput kradljivaca naših duša. Za razliku od njihove buke, nametljivosti, grubosti i sebičnosti, Dobri pastir ulazi na vrata u ovčinjak. Drugim riječima, njemu nije potrebna sila što se pretvara u nasilje. On u svojoj ljubavi i brizi nije posesivan niti nas želi za sebe bez našega pristanka. Umjesto straha i nesigurnosti što ih osjećamo pred kradljivcem, on nam daruje

mir i sigurnost. Za razliku od kradljivaca naših duša kojima je čovjek samo broj i dio mase koja će nekome biti tek neka stvar, on svakog od nas po imenu poznaje, imajući ključ najintimnijih dijelova naše nutrine koje s lakoćom otvara. I, otvarajući ih poziva nas na izlazak u kojem on pred nama ide da se ne bismo prepali mogućih posrtaja i odustali.

Dragi mladi! Ne bojte se slijediti ovaj glas što tako neodoljivo odzvanja u nutrini svakoga od vas! Isus vas zove na nešto posebno, za što vrijedi uložiti sav svoj napor, sve svoje emocije, sav razum, sav život. Jednom vam je papa Franjo poručio: Riskiraj! Riskiraj! Tko ne riskira ne hodi. „A što ako pogriješim?“ Blagoslovljen Gospodin! Pogriješit ćeš još više ako se ne pokreneš. Bog od tebe nešto očekuje. Jesi li shvatio? Očekuje nešto od tebe, želi nešto od tebe! On dolazi razbiti tvoje zatvorenosti, dolazi otvoriti vrata tvoga života, tvojih ideja, tvojih pogleda. Bog dolazi otvoriti sve ono što te zatvara. Poziva te sanjati, želi ti pokazati da svijet s tobom može biti drugačiji. Tako je! Ako ti ne daš najbolje od sebe, svijet neće postati drugačiji!

Ne boj se!

Amen.

Fra Antonio Šakota

Molitva vjernika

Svjerom se pomolimo Ocu nebeskom, koji je svoga Sina postavio za vjernog pastira svoje Crkve:

- 1. Za tvoju Crkvu u svijetu, da trajno raste u vjernosti tebi, te svi koji u tebe vjeruju postanu jedno stado, molimo te.*
- 2. Za papu Franju, sve naše pastire i svećenike: da proročkom snagom budu glasnici radosti Evanđelja i mudri voditelji tvoga naroda, molimo te.*
- 3. Ohrabri Gospodine snagom Duha Svetoga sve koje si pozvao na put svećeništva i redovništva da spremno prihvate tvoje poslanje i vjerno ga žive, molimo te.*
- 4. Za mlade kojima upućuješ poziv da te izbliže slijede u svećeništvu i redovništvu; ne dopusti da posustanu pred iskušenjima vlastite nemoći i ohrabri ih pouzdanjem u tvoju milost, molimo te.*
- 5. Gospodine, učini naše obitelji osjetljivima za vrjednote kojima ti daješ smisao, da svojoj djeci omoguće zdrav rast u milosti i mudrosti koja od tebe dolazi, molimo te.*
- 6. Za ljude koje svakodnevno susrećemo: nadahni ih da prihvate tvoju riječ spasenja te ona bude snaga našega zajedništva, molimo te.*
- 7. Našoj pokojnoj braći i sestrama, koji su se za života odazvali glasu svoga nebeskog Pastira i slijedili njegov put, daruj radost vječnog zajedništva s tobom, molimo te.*

Svemogući Bože, ti nas ne ostavljaš same na našem putu kroz ovaj život, nego nas vjerno pratiš ljubavlju svojom. Usliži nam molitve i daj nam graditi evanđeosko zajedništvo sa svim ljudima, po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

s. Marija Mihaljević

MOLITVA ZA DUHOVNA ZVANJA

Gospodine Isuse Kriste, ti si rekao:

„Hajdete za mnom, i učinit ću vas ribarima ljudi!“ (Mk 1,17).

Ponizno te molimo, ohrabri mladiće i djevojke
da se ne boje ostaviti sve i krenuti za tobom
vršiti volju tvoju u moru života.

Živimo u teškim i izazovnim vremenima u kojem
nam je potrebno odvažnih i predanih svećenika, redovnika i redovnica

koji će svojim životom svjedočiti Radosnu vijest.

Stoga te molimo za sveta duhovna zvanja
koja će biti svjetlo svijeta i sol zemlje.

Podari im snagu Duha Svetoga da žar svete ljubavi
plamti u njihovim srcima za nesebično darivanje bližnjima.

U svakodnevnom duhovnom boju
nek im tvoje sveto Tijelo i Krv bude okrepa i zaštita od Zloga.

Nek ih Majka Marija prekrije svojim plaštem čistoće
i sačuva neokaljanima u svome Bezgrešnom srcu.

Nek ih zagovaraju sveci i čuvaju anđeli da
hodeći strmim i uskim putovima uzmognu stići
u tvoje vječno Kraljestvo nebesko. Amen.

Fra Danijel Rajić